

NARODNO UJEDINJENJE ZA REPUBLIKU
UJEDINjeni za ODBRANU REPUBLIKE

OSNIVAČKA POVELJA

USVOJENA NA OSNIVAČKOM KONGRESU
NARODNOG UJEDINJENJA ZA REPUBLIKU

25. MART 2007.

Croate / Srpskohrvatski

- sva prava zadržana -

Na zasedanju Osnivačkog kongresa 25. marta 2007. na pedesetu godišnjicu od potpisivanja Rimskog sporazuma, osnovano je Narodno Ujedinjenje za Republiku sa ciljem da Francuska vaspostavi nezavisnost, da Francuzi vaspostave slobodu koja im je oteta, te da ponovo budemo ono što smo vekovima bili, luča slobode naroda i nacija.

Učesnici Osnivačkog kongresa su utvrdili program Narodnog Ujedinjenja za Republiku koji je iscrpno obrazložen u ovoj Povelji. Svi članovi su dužni da Povelju pročitaju i da se pridržavaju njenih načela i programa, pošto su samim činom pristupanja Narodnom Ujedinjenju za Republiku prihvatili i njegovu Povelju.

Narodno Ujedinjenje za Republiku nema ništa zajedničko sa ostalim političkim organizacijama. Jedinstvenost NUR-a na političkoj sceni Francuske se u najkraćim crtama ogleda u sagledavanju :

- prilika u zemlji
- ciljeva koje je neophodno ostvariti da bismo Francusku izbavili iz političke, ekonomске i socijalne krize, koja iz dana u dan uzima sve više maha.

1

Sagledavanje prilika u Francuskoj: Evropa nije rešenje, već problem

Evropa nije isključivi, ali je izvesno glavni izvor svih naših nedaća. Daleko od toga da bude izlaz iz postojećih neprilika, što nam uporno obećavaju već pedeset godina, Evropa je zapravo izvor svih naših problema. A to stoga što je Francuze stavila pod tuđinsko tutorstvo, zbog čega smo izgubili pravo demokratskog opredeljivanja, zbog čega je naša budućnost unapred zapečaćena, zbog čega se sfere našeg interesovanja proizvoljno određuju i zbog čega nas bez stvarnog razloga guraju u stanje samoprezira i nekakvog beznađa kome se ne da sagledati kraj.

■ NUR je partija XXI veka, za razliku od ostalih, u punoj meri svesna šta se zapravo događa u Francuskoj i svetu

NUR okuplja Francuze svih zvanja i zanimanja, porekla i godišta. To nije partija ni nostalgičara, ni neznanica. Naprotiv, NUR je partija XXI veka, vična savremenim tehnološkim dostignućima, potpuno upućena u spoljнополитичке događaje kao i složenost međunarodne problematike, potpuno svesna uticaja ekonomskih faktora, svesna opštih savremenih kretanja u svetu danas kao i viševekovne uloge Francuske, luče napretka i otvorenosti.

Bezmalo sve političke organizacije razvijaju tezu po kojoj sve naše muke proistoču tobože iz činjenice da Francuska docni sa uvođenjem "preko potrebnih reformi" jer navodno Francuzi nisu spremni da hvataju korak sa ostalim narodima sveta. Međutim, takve optužbe nemaju nikakvog naučnog osnova jer ne počivaju na ozbilnjom, sveobuhvatnom i ideološki nepristrasnom proučavanju rezultata ostalih zemalja, bilo pozitivnih, bilo negativnih. Za razliku od toga, NUR ne samo da podrobno i nepristrasno proučava prilike u evropskim zemljama i Sjedinjenim Američkim Državama već budno prati i proučava prilike širom sveta, ništa ne propuštajući.

■ Jasnim analitičkim pristupom pobijamo nametnute ideje

Primerice, u Francuskoj jedino NUR :

- skreće pažnju na okolnost da se niko nigde drugde u svetu ne povodi za idejom o izgradnji kontinentalne političke zajednice sa nadnacionalnom vladom, kakva je Evropska Komisija. Naprotiv, u ostalim delovima sveta trijumfuju države nacije,
- ukazuje da nema tih statističkih podataka na osnovu kojih bi se mogla uspostaviti bilo kakva korelacija između prostorne veličine neke zemlje i životnog standarda njenih građana; ali da na drugoj strani, po svemu sudeći, ima osnova za tvrdnju da su osećanje rodoljublja i privredni rast u direktnoj srazmeri,

- podvlači učestalost udruživanja evropskih preduzeća sa preduzećima širom sveta, najčešće u Aziji, zarad konkurentnosti u odnosu na preduzeća u samoj Evropi. Pomenuta pojava, rezultat neumoljive ekonomske računice, neoborivo opovrgava tezu po kojoj je gradnja Evropske Zajednice naša nasušna industrijska i ekonomska potreba, te da će nam Zajednica podariti "evropske golijate".⁽¹⁾
- veoma jasno i detaljno razobličava lanac odlučivanja u institucijama Zajednice gde je uloga naše zemlje marginalna a direktna ili indirektna uloga SAD pregolema,
- revnosno obaveštava naše građane o tome koliko se iz budžeta naše zemlje, kao i iz privrede, izdvaja za pokrivanje troškova te evropske izgradnje koja je sve skuplja i skuplja,
- dokumentovano uz poređenja finansijskih pokazatelja, tvrdi i dokazuje da Francuska nije na ivici katastrofe koju najavljuju na sva zvona,
- otkriva da se veoma veliki broj zemalja sveta, počev od Japana i SAD, uopšte ne drži načela sporazuma iz Maastrichta uprkos tome što nam ga serviraju kao imperativ uspešnog finansijskog i privrednog poslovanja,
- ukazuje da ako je neka zemlja na ivici bankrotstva, onda su to SAD, gde su svi činioci, počev od savezne države, pa preko država i preduzeća, do domaćinstava, daleko zaduzženiji od francuskih.⁽²⁾

NUR veoma trezveno gleda na socijalnu i ekonomsku problematiku, te ne osporava potrebu za takmičarskim duhom i dinamizmom u oblasti privrede, trgovine i nauke, ali isto tako, bezrezervno podržava neotuđivo pravo Francuza da sačuvaju sopstveni sistem socijalnog staranja i sopstveno poimanje društvenog bića.

NUR ne ostupa od stanovišta da nijedan od problema sa kojima se suočavamo u Francuskoj ne može biti trajno rešen ukoliko za politiku koju vodi režim nema podršku većine Francuza. Jasno je da vlast koja nije proistekla iz slobodno ispoljene volje naroda, na istinski demokratski način, ne može očekivati nikakvu podršku od naroda. Ne može se doveći vladati Francuskom, mimo volje njenog naroda.

■ Francuska je podmuklo i nedopustivo stavljena pod tuđinsko tutorstvo i to je uzrok ovoj škripca u koji smo zapali.

NUR podseća da francuski narod nikada u svojoj hiljaduipogodišnjoj istoriji nije trpeo tuđinsku vlast ili bilo koju drugu, koju nije osećao kao svoju.

Uistinu, u koju god oblandu da je upakuju, koristoljublje, futurizam, utopizam, slatkorečivost, obzirom da narod evropski ne postoji kao takav, neizbežan je zaključak da je Evropska Unija podjarmila Francuze stavljajući ih pod vlast tuđinsku, vlast koja je suštinski oligarhijska, neizborna i koju oni ne priznaju. Istorija Francuske je živi dokaz da takva potčinjenost ne može biti dugovečna.

Ako su Francuzi ikada ostavili utisak kakve prijemčivosti za "evropsku izgradnju", recimo prilikom izjašnjavanja o sporazumu iz Maastrichta, koji je prošao kao kroz iglene uši, onda valja napomenuti da je pristanak francuskog naroda uvek bivao iskamčen pod spornim okolnostima i velikim psihološkim pritiskom kojekakvih posledica eventualnog odbijanja. Nikada niko Francuzima nije pošteno i otvoreno predočio pogubne ali sasvim realne posledice tako krupnog transfera suvereniteta, koji je od njih iznuđen na prečac i bez reči objašnjenja, kao da je suverenost kakva bagatela. Nikada i niko Francuze nije izričito i svečano, kako priliči u tako krupnoj stvari, upozorio da se oni ubuduće neće pitati o krupnim za budućnost zemlje strateško značajnim pitanjima kao što su odbrana, spoljna politika, socijalno staranje, privreda, finansije, zaštita čovekove sredine itd, itd. Niko i nikada im nije predočio da će te kapitalne odluke, koje drugi budu donosili u njihovo ime, čak i kada se pokažu u punom svetu svoje pogibeljnosti, njima i nadalje biti nametane spolja iz nekakve absurdne tvorevine koja će uskoro brojati trideset država i u kojoj je uloga Francuske sada već gotovo beznačajna dok je uticaj SAD, posredan i neposredan, zastrašujuće prevelik.

(1) Zapravo, čak i u retkim slučajevima kada su propisima predviđena, udruživanja evropskih preduzeća bivaju često stopirana u Evropskoj komisiji po osnovu borbe protiv monopolâ.

(2) nama prijateljski narod SAD je jednako žrtva takvog stanja.

Ophrvani zaglušujućim parolama o tome kako je "evropska izgradnja" tobože mirotvorna istorijska neminovnost, politička nužnost, ekonomski imperativ, socijalni boljatik, moralna potreba i da ne nabrajamo dalje, Francuzi većinom ni pomislili nisu na mogućnost hvatanja u koštač sa tolikom propagandom.

Međutim, na isti način, Francuzi ni pomislili nisu da njihovi izabrani politički predstavnici više neće odlučivati o strateškim pitanjima Francuske. Kao što ni slutili nisu da 26 država, sa kojima je sklopljen brak, većinom mimo volje naroda, Francuzima može većinski nametnuti bilo šta, pa i ono čemu se žestoko protive.

Iz tako svekolike smutnje mogla je da proistekne samo opšta pometnja koja uzima utoliko više maha što se sa uviđanjem istine kod Francuza razvija svest da obećanja ni izdaleka nisu ispunjena, naprotiv, stvarnost rečito govori u prilog tome da je ostvareno suprotno od obećavanog. Uveravali su ih :

- *"Evropa je mir!"* Međutim, oni uviđaju da ih Evropa ustvari uvlači u vojne saveze sa SAD i ratove koji su u suprotnosti sa Poveljom OUN, kao što je, tek da jedan primer navedemo, rat protiv Iraka.
- *"Evro, to je otvaranje novih radnih mesta, to je privredni rast!"* A ustvari, evrozona je permanentno u žarištu krize i po jednoj i po drugoj osnovi.
- *"Evropa je blagostanje!"* A ustvari, kupovna moć je ili u stagnaciji ili u padu, a izgledi nikad nisu bili sumorniji.
- *"Evropa će omogućiti stvaranje industrijskih giganata, takmac onima u SAD i Kini!"* Ali Evropska Komisija uskraćuje evropskim preduzećima mere zaštite koje uveliko uživaju preduzeća SAD i Kine. Ona potpomaže prodaju Indiji industrije neobojenih metala, ona odobrava delokaciju preduzeća, lišava nas čitavih sektora privrede, kao što su industrija tekstila, naočara, igračaka, nameštaja i tako dalje, i tako dalje
- *"Evropa će povećati socijalna izdvajanja!"* A u stvari, Evropska Komisija odobrava delokaciju ka izrazito jevtinoj radnoj snazi i strogo zabranjuje bilo kakvo socijalno i poresko usaglašavanje ili ujednačavanje unutar Zajednice, povlažajući tako najbestidnjim oblicima socijalnog i fiskalnog dampinga.
- *"Sa Evropom ćemo uspešnije kontrolisati migraciona strujanja stanovništva!"* Naprotiv, posle Šengenskog sorazuma našom granicom slobodno struje i ljudi i roba.
- *"Evropa povlašćuje našu poljoprivrednu!"* Suprotno od toga, Brisel planski uništava tradicionalnu poljoprivrednu Francusku.
- Itd.

■ QUI PRO QUO u užiži političke krize u Francuskoj

Najkraće rečeno, neumornom zaglušujućom propagandom sprečavaju da se podvuče crta i sačini bilans evropske izgradnje dok bogoskrnavljenjem smatraju i samu pomisao na mogućnost da se evropska izgradnje dovede u pitanje. Pogibeljni rezultati na svim planovima očigledno ne pružaju razloga za zadovoljstvo.

I tako je, malo po malo, nastao svojevrsni qui pro quo. Kad pogledom obuhvatite političku lepezu Francuske, od krajnje desnice do krajne levice, izvesno nećete naći niti jednog političara da se drzne i otvoreno nastupi protiv evropske izgradnje. Isto tako nećete naći ama baš ni jednog da je zadovoljan Evropom takvom kakva je. Moglo se to, uostalom, primetiti i u toku referendumu o izjašnjavanju o nacrtu Evropskog ustava, maja 2005. Dok su se jedni izjasnili protiv ustava, jer Evropu, takvu kakva je ona danas, ne prihvataju, dotle su se drugi, takođe nezadovoljni, izjasnili za usvajanje nacrtu evropskog ustava u nadi da bude bolja, pa su zato i isticane parole: "Za ustav za Evropu sreće!" ili "Za Ustav, Za Socijalnu Evropu!"

Ukratko, na političkoj sceni Francuske sve same Evropom nezadovoljne pristalice evropske izgradnje. U tom zamešateljstvu svi oni neveštoto ševrduju, listom zamajavajući sada već podozdrive birače obećanjima o nekakvoj drugaćioj Evropi, koja će biti Francuska u velikom.

Jasno, niko od njih neće da prizna da od tih priča nema ništa. A to zato što je Evropa stvarana sa predumišljajem da baš takvom bude. Nema tu ni greške, ni propusta. Evropa je rezultat zbira oprečnih interesa 27 zemalja i Francuska, sa samo jednim glasom, nikako ne može da se izbore za svoj stav, interes i vrednosti protiv ostalih zemalja, koje su većinom svrstane na pozicijama SAD.

Naše je čvrsto ubeđenje da je upravo ta sveopšta šizofrenost osnovni razlog što je Francuska zapala u politički čorsokak. Zbog toga što ne žele, ili što se ne usuđuju da idu do kraja u svojoj dijagnozi, te na taj način potpuno otpisu evropsku izgradnju, političari pred medijima i pred javnošću ostavljaju utisak smušenosti i nedoslednosti, poguban po demokratiju: ne prestaju da Evropi nalaze mane, slepo i dalje verujući u nju.

Postavši sinonimom za nedoslednost, politika u Francuskoj gubi svaki uticaj na narod, više ga ne može mobilisati i on je prepušten svakojakim ekstremnim uticajima. U tom političkom čorsokaku ukazala se preka potreba za pokretom kakav je NUR, sa prevazilaženjem postojećeg stanja kao osnovnim ciljem.

2

Za Francusku nema boljika bez istupanja iz Evopske Unije

Daleko od toga da bude nosilac mira, demokratije i napretka, Zajedničko tržište pod čijim je stegama evropski kontinent, bez obzira na hvalospeve i obećanja, zapravo je za Francuze i ostale evropske narode najobičnija zlokobna utopija koja ih vuče u ekonomski jalovu i socijalno pogibeljnu diktaturu u kojoj je rat zamena za mir, a kultura zamena za nečoveštvo.

Samo nezavisna i suverena, Francuska može svom narodu da obezbedi blagostanje i demokratiju. Samo nezavisna i suverena Francuska može da služi za primer u svetu. Samo nezavisna i suverena, Francuska može da se zalaže za mir i uvezjamno prijateljske odnose među narodima širom sveta, bez obzira na njihova verska opredeljenja.

■ Dosta je dvosmislenosti !

Jedan od razloga osnivanja NUR-a je u dvosmislenosti programa svih postojećih političkih pokreta koji se pozivaju na suverenitet:

- dok je za jedne suverenitet samo jedno od mnoštva pitanja, što je ravno najobičnjem razvodnjavanju ključnog pitanja kakvo je pitanje suverenosti, jer nije moguće sagledati ključnu ulogu suvereniteta i nasušnu potrebu za njegovim vaspostavljaljem ako se pitanje evropske izgradnje utopi u mnoštvo ostalih pitanja,
- dotle se drugi povode za fatamorganom nekakve drugačije evropske izgradnje naivno verujući da se na evropsku izgradnju može uticati iz naroda. Govore o nekakvoj " *Evropi nacija* " a da pritom ne znaju niti da objasne sastav takve konstrukcije niti čudotvorni način na koji misle da pridobiju Evropsku komisiju i preostalih 26 dražava članica za takav svoj projekat " *alter-evrope* " ⁽³⁾

Ocenjujući da su upravo iznete protivrečnosti razlog što je mišljenje većine Francuza skrajnuto, NUR je asnoču uzeo za osnovni kriterij programskih ciljeva koje obrazlažemo krajnje demokratski, staloženo i bez i najmanjeg okolišenja.

Naš osnovni cilj jeste da Francuska napusti lažnu evropsku " uniju " te da se ubuduće strogo drži po strani bilo kakvih evropskih integracija, rastakanja evropskih zemalja ili otuđivanja slobode francuskog naroda.

(3) Izdavati se za degolistu a slediti utvare, puki je anahronizam ako ne i svojevrsna manipulacija. {primedba prevod.: degolizam: 1/struja u politici nadahnuta delom i likom Šarla Degola (1890-1970) vođe Francuskog pokreta otpora iz vremena nemačke okupacije (1940-1945) te utemeljivača V Republike (1958-1969); 2/sinonim francuske nezavisnosti i samosta-nosti} Pod stalnim pritiskom medija, MRP-a (katolička politička stranka, 1944-1967, stegonoša evropske izgradnje) i uopšte evro-lobija, Šarl Degol čini izvestan ali samo semantički ustupak, dopustivši mogućnost "Evrope-država." Čini to pod okolnostima koje se niukoliko ne mogu porediti sa sadašnjim: evropska izgradnja je u povoju, Evropa šestorice ne smeta Francuskoj da vodi glavnu reč. Uostalom, svaki put kada je samostalnost Francuske bivala u pitanju, Degol je znao da presudi u njenu korist.

Praktično jedino NUR zastupa i programski utežuje stanovište da Francuskoj nema boljška bez zadovoljenja tri osnovna uslova i to:

- 1. sve postojeće evropske sporazume, zajedno sa Rimskim, otkazati.** ⁽⁴⁾
- 2. evropsku izgradnju jednom za svagda otpisati kao i sve varijacije na temu " druga Evropa. "** ⁽⁵⁾
- 3. Ustavom izričito zabraniti svaki oblik delegiranja suvereniteta, sem u strogo određenim vremenskim i drugim okvirima, u prvom redu u okviru međunarodnih sporazuma uteženih na principima jednakosti među državama.**

NUR je uveren da će jasnoćom i slobodarskim duhom kojim je zadojen program, doprineti političkim krupnim promenama za kojima vapi francuski narod.

Na osnovu hiljaduipogodišnje istorije Francuske, NUR može da tvrdi da sa rešavanjem ključnog pitanja suverenosti, država može da povrati izgubljenu ulogu te pristupi sproveđenju programa ekonomskog, kulturnog i društvenog razvoja u duhu principa slobode, ravnopravnosti i bratstva, principa na kojima je izgrađena Francuska Republika.

■ Program narodnog oslobođenja izvan šablonske podele na levicu i desnicu

Jednostavno rečeno, program NUR jeste program narodnog oslobođenja i kao takav ne poznaje podelu na levicu i desnicu.

Što jasno, ne znači poricanje postojanja takve podele, naprotiv to samo znači da u vanrednim situacijama kada Francusku vrebaju opasnosti, ta podeľa treba da iščezne. Iz toga sledi da u našim redovima ima Francuza i Francuskinja koji se neće složiti oko ekonomskih, socijalnih, pa i drugih pitanja, ali koji su jedinstveni na stanovištu da je potpuno necelishodno raspravljati o svim tim pitanjima u situaciji kada se o krucijalnim pitanjima koja se njih i te kako tiču, već odlučilo iza njihovih leđa. Čemu beskrajne rasprave o porezu, delokaciji preduzeća, stranim radnicima, penzijama, čovekovoj sredini itd., kada su generalne odluke iz kojih proizlaze rešenja svih navedenih i drugih pitanja, već doneli šefovi Centralne Evropske Banke ili Evropski Komesari, dakle činioci na funkcijama koje nisu izborne?

Uostalom, NUR uporno upozorava javnost na činjenicu da svo to mnoštvo pitanja od drugorazrednog značaja u odnosu na strateško pitanje suverene volje naroda, zajedno sa svim tim mnoštvom " nekih drugih Evropa " zapravo nije ništa drugo do mamac kojim graditelji Evrope smišljeno zamajavaju javnost kako bi skrenuli pažnju sa osnovnog pitanja : **ko je o čemu ovlašćen da odlučuje ?**

Iz toga logično sledi rešenost NUR-a da se ne upušta uzaludno u drugorazredne raspre kada je krajnji čas da se hvatamo u koštač sa osnovnim problemom. Članovi su jasno, slobodni da u lično ime raspravljaju, te da se izjašnjavaju kako im drago o ovom ili onom ekonomskom, društvenom, poreskom ili drugom modelu ili školi mišljenja. Pritom su dužni da strogo vode računa o tome da shodno slovu i duhu Povelje NUR-a svaki put tačno naznače koje instance, domaće ili strane, odlučuju o datom predmetu, kako bi i oni sami, a i njihovi sagovornici jasno mogli sagledati realne mogućnosti uticanja na stvar u predmetu rasprave. Pored toga, članovi treba da poštuju princip po kome NUR nije mesto za raspravu o drugorazrednim stvarima, osim u onim slučajevima kada se želi ukazati na bespomoćnost francuske vlade koja se više ni za šta ne pita. Na ovaj način će izbeći nepotrebno unošenje razdora u NUR.

(4) Rimski sporazum kome između ostalih dugujemo princip porekla zemlje, princip koji direktiva Bolkstajn samo preuzima; ili pogibeljni princip po kome Francuska nema svog delegata na zasedanju Međunarodne Organizacije za Trgovinu, već je zastupa Evropski komesar. Prema tome, nepošteno je obećavati Francuzima borbu protiv delokacija i dampinga zemalja sa izrazito jevitnom radnom snagom u uslovima gde nemamo svog delegata i gde i mini-države žilavo i sa uspahom brane sopstvene nacionalne interese.

(5) Nema sumnje u to da se za ovih pedeset godina veoma jasno pokazalo da sve te zamisli o izgradnji " Drugačije Evrope " ili " Evrope naroda " ili " Evrope nacija " ili " Socijalne Evrope " ili " Nezavisne Evrope " ili " Konfederalne Evrope " ili nema im kraja, pa da ne nabrajamo više, nisu drugo do podvala sračunata da se prikaže kao neminovnost, nešto što je do u tančine predviđeno da bude podjarmljivanje i vazalizacija Francuske i Francuza.

ZAKLJUČAK : BORBA ZA LJUDSKO DOSTOJANSTVO

Sloboda mišljenja koju uživaju članovi NUR ograničena je samo u onoj meri u kojoj to nalažu etički principi poštovanja svakog pojedinca, neovisno od njegovog porekla, veroispovesti itd.

NUR strogo drži do osnovne razlike između nacije i rodoljubija, na jednoj strani, i nacionalizma na drugoj. Prihvatajući kao svoju, krilaticu Žan Žoržesa "*Onima koji ništa nemaju, otadžbina je jedini imetak*", NUR nepokolebivo zastupa stav da bez nacije i otadžbine, nema niti može biti istinski zagarantovane demokratije i solidarnosti među generacijama i društvenim slojevima.

Prihvatajući kao svoje takođe i reči Šarla Degola koji je obraćajući se Alenu Pejrefitu pojasnio : "*Nismo nacionalisti, rodoljubi smo*" NUR čvrsto stoji na stanovištu da osećanje pripadnosti naciji nije izvor ratova. Rat nastaje iz osvajačkih poriva nacije koja podjavljuje druge nacije, namećući silom svoj red i zakon.

Kao rodoljubiva i antinacionalistička organizacija, NUR unapred odbacuje svaki ekstremizam, rasizam i komunatorizam, nadasve uzdiže princip svetovnosti i Univerzalnu Deklaraciju o Pravima koja je usvojena na zasedanju Generalne skupštine OUN 10. 12. 1948. i koja zajedno sa članom 1. Dokumenta OUN o građanskim i političkim pravima potpisanoj 16. 12. 1966., kao neotuđivo, garantuje pravo naroda na samopredelenje. Univerzalna Deklaracija o Pravima i pomenuti član 1. predstavljaju najuzvišenij programski moralni potstrek za NUR u nepokolebivoj rešenosti da Francuzi vaspostave svoje neotuđivo pravo odlučivanja o sopstvenoj sudbini, odbacujući svaki vid potčinjenosti, bio on dobrovoljan ili iznuđen.

Na pragu XXI veka gde komunikacija u najširem smislu reči trijumfuje širom kugle zemaljske, NUR se svečano opredeljuje za Organizaciju Ujedinjenih Nacija, kao više nego ikada, jedino legitimno planetarno telo stoga što jednakost i ravnopravnost naroda uzdiže kao živu svetinju i osnovni etički princip. Puka tragična greška i golema istorijska besmisao, po mir nesagledivih posledica, eto šta je tek i sama pomisao na izgradnju evropske, iliti evroatlantske imperije, milom ili silom, sve jedno, pri čemu su pojedine nacije unapred oboručke prihvaćene, dok su druge pak, unapred listom isključene.

Zato će NUR razvijati svestranu saradnju i odnose sa svim zemljama sveta, bez ikakvog vide diskriminacije. NUR podseća da je podela sveta na kontinente puka geografska konvencija te da ne sme sputavati odnose saradnje i prijateljstvo među državama.

NUR će raditi na jačanju i razvijanju uloge Francuskog jezičkog područja u duhu neophodne ravnopravnosti kultura i civilizacija kao i u cilju očuvanja svetske svekolike kulturne baštine. Shodno tome, NUR će nastojati da Ustavom zaštiti ulogu Francuske, koja u Savetu Bezbednosti OUN ima svoje sedište sa pravom veta, te time spreči svaki pokušaj da se to sedište otudi. Na taj način će biti trajno zagarantovana ne samo uloga Francuske kao velike svetske sile već isto tako i uloga zemalja Francuskog jezičkog područja.

I na kraju, NUR svečano izjavljuje da za Francuze može biti prihvatljiv samo razvitak na temeljnim idealima Republike: sloboda, jednakost i bratstvo, svetovnost, humanizam, uvažavanje kulturnih razlika, socijalna pravda i odbacivanje svakog vida komunatorizma.

Uostalom, blagodareći upravo pobrojanim idealima, Francuska služi za primer svima onima koji se širom sveta ogorčeno suprostavljaju merkantilističkoj globalizaciji, porobljavanju svega i svačega, pa i čoveka, koga svode na robu. Iz toga sledi zaključak da je zalaganje NUR-a za istupanje Francuske iz zlokobne evropske imperije, deo borbe za humanije društvo, za slobodu, za jednakost kao i za ljudsko dostojanstvo širom sveta.

Na pragu trećeg milenijuma, od te borbe nema prečeg zadatka.

